

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1989	Κυριακὴ ΚΘ' [Λουκ. ΙΒ'] (Κολ. 3,4-11) 15 Ἰανουαρίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Νεκρωμένοι γιὰ τὴν ἁμαρτία

«Νεκρώσατε τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς...» (Κολ. 3,5)

Τίνος, ἀγαπητοί μου, τίνος εἶνε ἡ φωνὴ καὶ τὸ παράγγελμα αὐτό; Εἶνε λόγια τοῦ Παύλου, τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν. **Παράδοξο παράγγελμα!** πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ τὰ συνηθισμένα δικά μας κηρύγματα, τὰ κηρύγματα τῶν σημερινῶν ἱεροκηρύκων.

Οἱ σημερινοὶ κήρυκες κατὰ τὸ πλεῖστον ἀποβλέπουν στὸ νὰ κάνουν τὸν ἀκροατὴ τους ἕναν καλὸ χριστιανό, μὲ τὴν ἔννοια τοῦ «καλοῦ κάγαθοῦ» ποὺ θὰ ἔλεγον καὶ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας· ἕναν φιλήσυχο καὶ νομοταγὴ πολίτη τῆς ἐπιγεῖου πολιτείας.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅμως δὲν ἀποβλέπει σ' αὐτό, δὲν περιορίζεται στὰ ἐγκόσμια· ἔχει ἄλλο στόχο, πολὺ ὑψηλότερο, ζητάει νὰ ἐξυψώσῃ τὸν ἄνθρωπο μέχρι τὸν οὐρανό. Τὸ κήρυγμά του γιὰ τὰ δεδομένα τοῦ κόσμου τοῦτου φαίνεται αὐστηρό. «Νεκρώσατε», λέει, θανατώσατε δηλαδή, «τὰ μέλη» σας (Κολ. 3,5)!

Ποιά μέλη ἔννοεῖ; Ὑπάρχουν δύο ἐρμηνεῖες, ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης. Ἡ πρώτη ἐρμηνεία ὡς «μέλη» ἔννοεῖ τὰ μέλη τοῦ σώματος (τὴ γλῶσσα, τὰ αὐτιά, τὰ μάτια, τὰ χέρια, τὰ πόδια...) ποὺ εἶνε προσηλωμένα στὰ γεῶδη καὶ ἁμαρτωλὰ καὶ δουλεύουν σὰν ὑποζύγια στὴν ἁμαρτία. Ἡ ἄλλη ἐρμηνεία ὡς «μέλη» ἔννοεῖ τὰ ἁμαρτήματα ποὺ γίνονται ἐδῶ στὴ γῆ καὶ πραγματοποιοῦνται διὰ μέσου τῶν μελῶν τοῦ σώματος. Καὶ οἱ δύο δηλαδή ἐρμηνεῖες ἀναφέρονται στὰ μέλη τοῦ σώματος. Εἴτε λοιπὸν ἔννοήσουμε τὰ μέλη τοῦ σώματος εἴτε ἔννοήσουμε τὰ ἁμαρτήματα ποὺ γίνονται δι' αὐτῶν, ἡ ἔννοια κατ' οὐσίαν δὲν διαφέρει.

Αὐτὰ τὰ μέλη ποὺ ἀναφέραμε (γλῶσσα, αὐτιά, μάτια, χέρια, πόδια) καὶ κάθε ἄλλο μέλος ποὺ ὑπάρχει στὸ σῶμά σας, λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μὴν τὰ λυπηθῆτε, **νὰ τὰ θανατώσατε!** Ἐὰν τ' ἀφήσετε, κίνδυνος - θάνα-

τος! θὰ χάσετε τὸν οὐρανό, θὰ μείνετε μακριὰ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ καὶ τὴ σωτηρία.

Ἄλλὰ τί μᾶς λές, διδάσκαλε τῶν ἐθνῶν; Μᾶς δίνεις ἐντολὴ νὰ θανατώσουμε – νὰ καταστρέψουμε τὰ μέλη μας; Ἄλλὰ πῶς; **Δὲν τὰ ἔπλασε κι αὐτὰ ὁ Θεός;** δὲν ἐξυπηρετοῦν, τὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ ἰδιαίτερως καὶ ὅλα μαζί, τὸν σκοπὸ τῆς δημιουργίας; Πῶς λοιπὸν νὰ τὰ καταστρέψουμε; Καὶ δὲν θὰ γίνουμε ἔτσι θεομάχοι, πολεμώντας τὰ ἔργα τοῦ Ὑψίστου;

* * *

Ἀδελφοί μου, μὴν ταραζέστε γιὰ τὴν αὐστηρὴ αὐτὴ διδασκαλία τοῦ ἀποστόλου, καὶ προσοχὴ μὴ γίνῃ παρεξήγησις. Γιατί, ὅταν ὁ Παῦλος ἀπευθύνει πρὸς ὅλους ἐμᾶς τὴ θεόπνευστη συμβουλή του «Νεκρώσατε τὰ μέλη ὑμῶν...», δὲν ἔννοεῖ καθόλου νὰ ξερριζώσουμε τὴ γλῶσσα μας, νὰ βγάλουμε τὰ μάτια μας, νὰ βουλώσουμε τὰ αὐτιά μας, νὰ κόψουμε τὰ χέρια ἢ τὰ πόδια μας καὶ κάθε ἄλλο μέλος τοῦ σώματός μας· ἔννοεῖ **νὰ πολεμήσουμε μέχρι νεκρώσεως τὴ ροπή, τὴν κλίσι πρὸς τὴν ἁμαρτία**, ἢ ὁποῖα, ἐφ' ὅσον ζῆ μέσα στὴν καρδιά μας, χρησιμοποιεῖ ὡς ὄργανά της –πρὸς ψυχικὴ μας καταστροφή– ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός μας.

Ναί. Ἔρετε **πῶς μοιάζει ἡ ἁμαρτία;** Ἡ ἁμαρτία μοιάζει σὰν κάποια πονηρὴ βασίλισσα, ποὺ ἔχει ὡς ἐκτελεστὰς τῶν ἀνόμων ἐπιθυμιῶν της τὰ διάφορα μέλη τοῦ σώματός μας. Μὲ τὴ **σαρκολατρία** μᾶς ὠθεῖ νὰ στρέψουμε τὰ μάτια παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ἐρεθιστικὴ εἰκόνα ἢ ἀνήθικη σκηνή, ὥστε διὰ μέσου τῶν θεαμάτων αὐτῶν νὰ τροφοδοτῆται τὸ θηρίο τῆς κακῆς ἐπιθυμίας καὶ τῆς ἀκολασίας. Μὲ τὴν **κατάκρισι** μᾶς κάνει νὰ παρατηροῦμε τὴν κάθε ἀδυναμία ἢ τὸ σφάλμα τῶν ἄλλων, νὰ τὰ σχολιάζουμε μέσα μας, καὶ μετὰ ν' ἀνοίγουμε τὸ στόμα καὶ νὰ κινοῦμε τὴ γλῶσσα,

για να καταλογίσουμε εὐθῦνες καὶ να δικάσουμε τὸν πλησίον μας, ὥστε να ἰκανοποιηθῆ ἢ κακία καὶ ἢ ἐμπάθειά μας. Μὲ τὸ **φθόνο** ὠθεῖ τὴν παλάμη μας ν' ἀπλωθῆ χωρὶς φόβο ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου στὸ δικαστήριον καὶ τὰ χεῖλη μας να ψευδορκήσουν εἰς βάρος τοῦ ἀθώου, για να θεριεύη τὸ πάθος τῆς ἐκδικήσεως. Μὲ τὸ **μῖσος** ὀπλίζει τὸ χέρι μας μὲ αἰχμηρὰ ὄργανα καὶ φονικὰ ὄπλα, για να τραυματίση, ἢ καὶ να σκοτώσῃ ἀκόμη, τὸν ἀντίπαλον, ὥστε να φουντώνῃ ἢ ἐχθρική μανία. Μὲ τὴν **πλεονεξία** κάνει τὸν ἐγκέφαλό μας να ἠλεκτρίζεται καὶ τὴν καρδιά μας να χτυπᾷ ἄτακτα, καθὼς προσπαθεῖ να ἐπινοήσῃ τρόπους ἀθέμιτου πλουτισμοῦ. Μὲ τὴν **κλοπὴ** κινητοποιεῖ τὰ πόδια μας να τρέχουν ὅπου ἐντοπίσουμε ξένους θησαυρούς, για να τοὺς κάνομε δικούς μας...

Αὐτὰ δυστυχῶς πράττομε οἱ πολλοί· γιατί ἢ ἁμαρτία, «**ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος**» (ἔ.ἀ. 3,9), δὲν ἔχει πεθάνει. Ζῆ μέσα μας· κινεῖται καὶ κινεῖ τὰ πάντα, για να ἰκανοποιήσῃ τίς μύριες ὀρέξεις του. Καὶ ὅσο αὐτὸς θα ζῆ, ἐμεῖς θα εἴμαστε πνευματικὰ νεκροί. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος σήμερα μᾶς λέει να κάνουμε τὸ ἀντίθετο· να «**ἀπεκδυθούμε**», δηλαδὴ να ξεντυθοῦμε σὰν ἀκάθαρτο ροῦχο, –να «ἀποθέσουμε» λέει ἀλλοῦ (Ἐφ. 4,22)– τὸν παλαιὸ ἄνθρωπον μαζί με τὰ ἔργα του, καὶ να ντυθοῦμε τὸν **νέο ἄνθρωπον**, ποὺ ἀνακαινίζεται μιμούμενος τὸν Δημιουργό του (Κολ. 3,9-10). Ὁ παλαιὸς μας ἄνθρωπος πρέπει να συσταυρωθῆ μαζί με τὸν Ἐσταυρωμένο Κύριό μας (Ῥωμ. 6,8), να νεκρωθῆ.

Ἐὰν ὁ Χριστιανὸς μὲ συνεχῆ καὶ ἐντατικὴ **προσπάθεια**, μὲ τὴ βοήθεια πρὸ παντὸς τῆς **Θείας Χάριτος**, κατορθώσῃ να καταβάλλῃ, να νικήσῃ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπον, τὴν ἁμαρτία, τότε θα ζῆ μὲν τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν, θα εἶνε δὲ νεκρὸς ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία. Ἡ ἁμαρτία δὲν θα ἔχη πλέον ἐξουσία ἐπάνω του. Τὰ μέλη τοῦ σώματός του θα εἶνε νεκρὰ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργεια τῆς ἁμαρτίας. Ἡ γλῶσσα δὲν θα συκοφαντῆ, δὲν θα κατακρίνῃ, δὲν θα λέγῃ ψέματα, δὲν θα βλασφημῆ. Ἡ ἀκοὴ δὲν θα θέλῃ ν' ἀκούσῃ καταλαλιὰς καὶ ἀνηθικότητες. Ἡ ὄρασις δὲν θα βόσκη στὰ ἁμαρτωλὰ θεάματα. Τὰ χέρια δὲν θα ὑψώνωνται ἐναντίον τοῦ πλησίον. Τὰ πόδια δὲν θα ξέρουν τοὺς τόπους τῆς διαφθορᾶς. Ὅλα θα εἶνε νεκρὰ ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία. Καὶ ὅπως ἓνας νεκρὸς δὲν θα ἐγκληματήσῃ ποτὲ ὅσεσδήποτε ὕβρεις καὶ ἂν τοῦ ποῦμε καὶ ὅσαδήποτε ὄπλα καὶ ἂν τοῦ βάλομε στὸ χέρι του, κατὰ παρόμοιον τρόπο κ' ἐκεῖνος ποὺ θανάτωσε μέσα του τὸ θηρίον

τῆς ἁμαρτίας θα εἶνε ἀπρόσβλητος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, καὶ ὅλη ἡ ζωτικότητα τοῦ πνεύματος του θα στρέφεται τώρα στὴν ἐργασία ὄχι τοῦ κακοῦ ἀλλὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

Εὐτυχισμένοι, ἀγαπητοί μου, εὐτυχισμένοι εἶνε ὅσοι ἐφάρμοσαν τὴ θεόπνευστη παραγγελία τοῦ ἀποστόλου Παύλου «**Νεκρώσατε τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς**». Αὐτοὶ καὶ ἐδῶ ἀκόμη στὴ γῆ ζοῦν **ζωὴ ἀγγελική**. «**Φρονοῦν τὰ ἄνω**» καὶ ὄχι «**τὰ ἐπὶ τῆς γῆς**» (Κολ. 3,2).

Τέτοιοι ἦταν **οἱ ἀσκηταὶ τῆς ἐρήμου**, οἱ νηπτικοὶ πατέρες. Τέτοιος ἦταν **ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος**, ὁ μέγας πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος στοὺς συκοφάντες του κληρικούς, ποὺ διέδιδαν ὅτι εἶνε ἀνήθικος, διότι «**δέχεται γυναῖκας, μόνος πρὸς μόνους, πάντας ἐκβάλλων**», ὅτι συναντᾶται κατ' ἰδίαν μὲ γυναῖκες, εἶχε τὸ θάρρος ν' ἀπαντήσῃ· «**Ἀποδύσατέ μου τὸ σῶμα καὶ εὐρήσετε τὴν νέκρωσιν τῶν μελῶν μου**»· γυμνώσατε τὸ σῶμα μου καὶ θα διαπιστώσατε ὅτι τὰ μέλη μου εἶνε νεκρὰ. Τέτοιος ἦταν πρὸ παντὸς **ὁ ἀπόστολος Παῦλος**. Αὐτός, ποὺ ὡς στρατηγὸς τῆς πνευματικῆς στρατιᾶς τοῦ Κυρίου ἔδωσε στοὺς Χριστιανούς ὄλων τῶν αἰώνων τὸ παράγγελμα αὐτό, «**Νεκρώσατε τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς**», αὐτὸς ὁ ἴδιος πρῶτος τὸ εἶχε ἐφαρμόσει στὸν ἑαυτό του καὶ ἔλεγε· «**Ζῶ οὐκέτι ἐγώ** (=ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας), **ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός**» (Γαλ. 2,20).

Τέτοιοι –νεκροὶ μὲν για τὰ ἔργα τῆς ἁμαρτίας, ζωντανοὶ δὲ για τὰ ἔργα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς– **μποροῦμε να γίνουμε κ' ἐμεῖς**, ἀδελφοί μου. Ἐὰν σήμερα μᾶς φαίνεται δύσκολο τὸ παράγγελμα αὐτὸ τοῦ ἀποστόλου, εἶνε γιατί ἀφήσαμε ἐπὶ πολλὰ χρόνια τὸ θηρίον τῆς ἁμαρτίας να παχυθῆ, ν' ἀποκτήσῃ δύναμι καὶ να γίνῃ κυρίαρχο τῆς ζωῆς μας. Ἄλλ' ὅσο φοβερὸ καὶ ἂν φαίνεται, ἂς μὴ δειλιάσομε. Πρέπει να τὸ πολεμήσομε. Θα χρειαστοῦν κόποι, μάχες, ἀγῶνες συνεχεῖς για να φθάσομε στὸ εὐχάριστο ἀποτέλεσμα· στὴ νίκη, στὴ νέκρωσι τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλὰ στὸ πλευρὸ τῶν ἀγωνιζομένων εἶνε ἡ **Θεῖα Χάρις**. Κάτω ἀπὸ τὰ ἀδιάκοπα, τὰ ἀλύπητα χτυπήματα τῆς θελήσεώς μας, ποὺ θα ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν Θεῖα Χάρι, τὸ θηρίον θα ἐξοντωθῆ, ἢ ἁμαρτία θα χάσῃ καὶ τίς μικρότερες ρίζες της, ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος θα νεκρωθῆ, για να δώσῃ τὴ θέσι του στὸν «**νέον (ἄνθρωπον) τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν**» (Κολ. 3,10).

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος